

[Carsten Raft.]

Love, der ganske udtrykkeligt bemyndiger Ministeren til at købe Brændselsmidler. Ganske klart siges det baade i 50 Mill. Kr.-Loven og i 25 Mill. Kr.-Loven, og Ministeren køber alle mulige Ting, men hvad Benzinen angaar, kommer han og siger: Jeg havde hverken Lov eller Bemyndigelse. Jeg gad vide, hvad de 75 Mill. Kr. er brugt til. Jeg gad vide, hvad vi vedtager Lovene for. Jeg forstaar overhovedet ikke den Tale, og jeg tror ikke, det er min Skyld, at jeg ikke forstaar den.

Men saa kom Ministeren med nogle Bemærkninger mod Slutningen af Eftermiddagsmødet, som — for at bruge et Udtryk af det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen — fik mig til at tænke mig om. Jeg gik ned for at se det ordrette Stenogram af Ministerens Tale, for jeg vilde være helt sikker. Med Formandens Tilladelse skal jeg ganske kort citere det — det angaar Kontrakten mellem Krigsministeriet og Benzinselskaberne —:

„Saa vidt jeg ved, er den Kontrakt 8 Aar gammel, det er altsaa ikke noget nyt. Men i øvrigt kom den Ordning først til Handelsministeriets Kundskab i December Maaned 1938, saa jeg antager, man maa sige, at jeg hurtigt har taget Konsekvenserne heraf. Om Benzinselskaberne gjorde det samme, er en Ting for sig.“
Jeg har sagt til Ministeren, at jeg synes ikke, Tempoet har været hurtigt. Tiden gaar fra December til Foraaret, før man overhovedet begynder at undersøge Tingene. Men hvordan foregaar Arbejdet i denne Regering? Man foreslaar Rigsdagen at bevilge 50 Mill. Kr. til Sikring af Statslagre. Hvordan gaar det til, at den Minister, der har Ansvaret i særlig Grad for, at disse Lagre er til Stede, først 3 Fjerdingaar efter faar at vide, hvad et af disse Ministerier ønsker i saa Henseende? Maa jeg spørge: Er Benzinspørgsmaalet overhovedet ikke behandlet i Regeringen, før disse Statslaan til Beredskabsindkøb blev forelagt? Den 5. April bliver Lovforslaget forelagt, i December 1938 faar Ministeren at vide, at der foreligger en Ordning mellem Krigsministeriet og Benzinselskaberne, der paa det alvorligste angaar den Situation, han har at tage i Betragtning, naar han sammen med Finansministeren har at forebringe Sagen

her i Rigsdagen. Var Handelsministeren ikke til Stede? Var Forsvarsministeren ikke til Stede? Man maa tilgive mig, at jeg spørger. Men naar vi foretager Beredskabsindkøb, naar Regeringen kommer til Rigsdagen og siger: Vi forlanger 50 Mill. Kr. for at sikre Landet Statslagre — og vi saa faar at vide, at den Minister, der mest har at gøre med Forsyningerne til Landet, først 3 Fjerdingaar efter faar at vide, hvilke Kontrakter der foreligger med Hensyn til de aller vigtigste Stoffer, saa er det en mærkelig Form for Regeringsførelse. Jeg tror ærligt talt, vi har Grund til at ønske at høre lidt nærmere om, hvordan det kan gaa til.

Formanden: Den ærede sidste Taler benyttede i Forbindelse med Fremdragelsen af et Citat den Vending: Jeg gik ned for at se Stenogrammet. Denne Fremgangsmaade maa jeg paatale. Det plejer at være saaledes, at man retter sig efter, hvad der staar i Fortrykket. Det er en ukendt Fremgangsmaade at snige sig til ad Genveje at stifte Bekendtskab med Ting, som maaske ikke foreligger fuldt ud i den Form, som det er rigtigt at de skal foreligge i.

Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Efter de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Carsten Raft gentagne Gange har fremsat i Dag, og efter de Udtalelser, som ogsaa er blevet fremsat af det ærede Medlem Hr. Prieme, maa man faa det bestemte Indtryk, at man fra konservativ Side meget længe har været klar over, at en Benzinsituation som den, vi er i i Dag, vilde komme, og at man har ment, at de Penge, der blev bevilget, de 50 Mill. Kr. plus de 25 Mill. Kr. til Beredskabskøb, bl. a. vilde blive anvendt til at afhjælpe denne Situation. Jeg maa opfatte det saaledes, for det kan jo da ikke være saadan, at det kun er Bagklogskab, der doceres her i Dag. Saa vil jeg gerne deroverfor opstille det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobys Udtalelse om, at vi i Finansudvalget har faaet gjort Rede for, hvad Beredskabskøbene er brugt til. Jeg vil tiltræde, at vi har faaet gjort Rede for det, og saa, vil jeg sige, hviler der dog et ret stort Ansvar paa de Herrer fra den anden Side, der har hørt denne Redegørelse, og som har forudset Situatio-